

Stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 1957, sp. zn. 1 Ec 180/56

Číslo: 76/1957

Právní věta:

Ustanovení poznámky k pol. 7 čl. II sazebníku nař. min. sprav. č. 115/1951 Sb. platí jen v poměru advokátní poradny k zastoupenému.

V rozsudku o žalobě na zjištění otcovství a placení výživného nezl. dítěte lze uložit žalovanému náhradu nákladů jen za tu část řízení, která se týká zjištění otcovství, a to 120 Kčs za jeden hlavní úkon.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 24.04.1957

Spisová značka: 1 Ec 180/56

Číslo rozhodnutí: 76

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Advokátní tarif, Náhrada nákladů, Náhrada nákladů řízení, Náklady řízení

Předpisy:

Druh: Stanoviska

Sbírkový text rozhodnutí:

Ve věcech výživy a výchovy nezl. dítěte podle § 251 o. s. ř. jedná soud z úřední povinnosti (§ 247 o. s. ř.). Není vázán podněty účastníků nebo jiných osob ani pokud jde o výši výživného, ani pokud jde o dobu, od kdy má být výživné poskytováno (č. 127/1953 Sbírky rozhodnutí čs. soudů). Řízení o výchově a výživě nezl. dětí je věcně osvobozeno od soudních poplatků [§ 9 a) zák. č. 173/1950 Sb., č. 59/1954 Sbírky rozhodnutí čs. soudů]. V řízení o výživě a výchově nezl. dítěte nemají účastníci proti sobě vzájemné postavení navrhovatelů a odpůrců v tom smyslu, jak předpokládá §§ 129 a násl. o. s. ř., a proto v tomto řízení nutno otázku nákladů posuzovat podle § 127 o. s. ř. a ne podle § 129 o. s. ř. (č. 89/1953 Sbírky rozhodnutí čs. soudů).

Tyto názory jsou již všeobecně uznávány a soudy se jimi řídí při rozhodování o výživě a výchově dětí jak podle ustanovení § 251 o. s. ř., tak při rozhodování podle § 32 zák. o právu rod., § 240 o. s. ř.

Spojení návrhu na úhradu osobních potřeb nezl. dítěte se žalobou na zjištění otcovství podle § 278 o. s. ř. má pak jen ten důsledek, že o výživném nezl. dítěte nerozhoduje soud opatrovnický, nýbrž soud, před kterým se projednává žaloba na zjištění otcovství. Jinak charakter řízení o výživném nezl. dítěte se nemění. I v této části řízení jsou účastníky oba rodiče a dítě, a to i tehdy, když na zjištění otcovství

žaluje jen nezl. dítě. Ani soud rozhodující o zjištění otcovství není vázán, pokud jde o výši výživného a o dobu, od které se má výživné platit, návrhy účastníků a také věcné osvobození od soudních poplatků pro řízení o výživném platí i v tomto případě (č. 148/1953 Sbírky rozhodnutí čs. soudů, plenární rozhodnutí nejvyššího soudu Pls 5/56 uveřejněné pod č. 88/1956 Sbírky rozhodnutí čs. soudů).

Jestliže řízení o výživném pro nezl. dítě nezměnilo svůj charakter spojením se žalobou o zjištění otcovství, není důvodu posuzovat otázku nákladů prvního zastoupení, pokud jde o výživné, v řízení spojeném podle § 278 o. s. ř., jinak než v řízení podle § 251 o. s. ř. Jde jen o to, zda tomuto názoru nebrání některá jiná ustanovení nařízení min. sprav. č. 115/1951 Sb. nebo jeho sazebníku.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 tohoto nařízení se jeho ustanovení užije v poměru advokátní poradny k zastoupenému, a není-li dále stanoveno jinak, i pro určení nákladů, jichž náhrada se ukládá jiným osobám. Něco jiného dosud jiným předpisem stanoveno nebylo, a to ani pokud jde o pol. 5 sazebníku, která se týká poručenství, opatrovnictví, dětí v rodičovské moci (zejména úpravy výživy a výchovy dětí), ani pokud jde o pol. 7, která se týká zjištění nebo popření otcovství.

Ovšem tohoto jiného ustanovení není potřebí ani pokud jde o pol. 5 ani pokud jde o poznámku k pol. 7 sazebníku.

Pokud jde o pol. 5: Shora bylo uvedeno, že podle ustálené judikatury v řízení podle §§ 251 a 240 o. s. ř. platí předpisy § 127 a ne § 129 o. s. ř. a že tedy nelze v tomto řízení uložit jednomu účastníku, aby hradil druhému účastníku náklady právního zastoupení. Pak ovšem ustanovení sazebníku vl. nař. č. 115/1951 Sb. platí jen v poměru advokátní poradny k zastoupenému, neboť jiným osobám se náhrada nákladů v tomto řízení neukládá.

Pokud jde o poznámku k pol. 7: Shora bylo uvedeno, že na povaze řízení o určení výživného pro nezl. dítě se v žádném směru nic nezměnilo tím, že návrh na vyměření výživného byl spojen podle § 278 o. s. ř. se žalobou na zjištění otcovství. Pak tedy i po spojení řízení platí zásada, že účastníci, pokud jde o výživné nezl. dítěte, nestojí proti sobě v poměru odpůrců a tedy platí i zásada, že o nákladech řízení nutno rozhodnout podle ustanovení § 127 a ne podle § 129 o. s. ř. Pak ovšem jako u pol. 5 i poznámka k pol. 7 platí jen poměr advokátní poradny k zastoupenému, neboť ani v tomto případě se jiným osobám, pokud jde o výživné, neukládá náhrada nákladů.